

Hermans

investeringsfonds specifiek aangegeven waarom ik vind dat wij niet moeten beginnen met het weg-amenderen ervan voordat de voorstellen er liggen. Er is in de systematiek van de begroting natuurlijk een mogelijkheid. Het effect van het onderwijsinvesteringsfonds kan veel groter zijn en ik blijf het jammer vinden dat de Kamer daar anders over denkt.

Mevrouw **Hamer** (PvdA): Kan de minister nog ingaan op mijn amendement over het VMBO?

Minister **Hermans**: Dat betreft het amendement op stuk nr. 19. Hiervoor geldt hetzelfde. Het is immers nog maar de vraag of de aanvullende post algemeen datgene gaat bevatten wat nu wordt aangegeven. Er kan derhalve niet worden gesproken van een solide dekking. Vandaar dat ik ook de aanneming van dit amendement ontraad.

Mevrouw **Barth** (PvdA): Voorzitter! De minister is nog niet ingegaan op mijn vragen over het vervangingsfonds.

Minister **Hermans**: Dat is waar. Ik heb vanmorgen nog een gesprek gehad met het bestuur van het vervangingsfonds. Er is onderzoek gedaan naar de uitgavenoverschrijdingen. De Kamer zal daarover zo spoedig mogelijk – ik denk dat dat in de eerste week van juli zal zijn – worden geïnformeerd zodat wij direct na het reces kunnen spreken over het vervangingsfonds en de positie van het voortgezet onderwijs en het primair onderwijs daarin. Dan zullen wij ook kunnen spreken over de vraag of er wel voldoende prikkels worden gegeven, waarbij kan worden aangesloten op de onderwijs-CAO waarin extra geld is uitgetrokken voor het ziekteverzuim.

Mevrouw **Barth** (PvdA): Ik hoor de minister nu van alles zeggen over zaken die het vervangingsfonds aangaan, maar hij gaat niet in op mijn vraag. Is hij ook niet van mening dat scholen in een veel te nauw keurslijf worden gedwongen bij het organiseren van een vervanging?

Minister **Hermans**: Ik wil de Kamer graag nader informeren over de punten die ik noemde. Momenteel

ben ik hierover nog in gesprek met het bestuur van het vervangingsfonds. Wij komen hierover nog met elkaar te spreken op basis van informatie die ik zo snel mogelijk naar de Kamer zal sturen.

De heer **Eurlings** (CDA): De minister vindt het amendement, dat ertoe strekt extra geld uit te trekken voor onderzoeks- en wetenschapsbeleid, erg sympathiek maar voegt eraan toe dat de uitgave ongedekt is. Het regeerakkoord gaat uit van 50-50 tot aan...

De **voorzitter**: Maar die vraag hebt u nu al drie keer gesteld.

De heer **Eurlings** (CDA): Heel kort dan.

De **voorzitter**: Nee, ik zeg dat u deze vraag al drie keer hebt gesteld. Dat is iets anders dan dat u het kort moet houden. U moet ook luisteren!

De heer **Eurlings** (CDA): Ik zal proberen de vraag af te maken en dan beoordeelt u of...

De **voorzitter**: Nee, ik heb al een oordeel geveld. Maar goed, misschien wil de minister het nog een keer zeggen.

De heer **Eurlings** (CDA): Ik wilde wat anders vragen.

De **voorzitter**: Dan leidt u uw vraag heel raar in. Wat wilt u feitelijk vragen?

De heer **Eurlings** (CDA): Wij vergaderen hier niet voor niets en ik wil de minister vragen of hij inhoudelijk kan aangeven...

De **voorzitter**: Maar dat hebt u ook al drie keer gevraagd! De minister wil dat kennelijk niet; hij geeft althans het antwoord dat hij wil geven.

Minister **Hermans**: Voorzitter! Ik durf bijna niets meer te zeggen! In de begroting voor 2001 zal ik laten zien wat ik ten aanzien van de vernieuwingsimpuls wil gaan doen. Ik heb mij in ieder geval niet verplicht tot drie keer 50 mln. of drie keer 75 mln. Dat staat ook niet in het regeerakkoord. De vernieuwingsimpuls in het fundamenteel wetenschappelijk onderzoek is ingezet om "creatieve dwarsliggers" de

mogelijkheid te bieden met programma's te komen die niet binnen de reguliere projecten vallen. Als er extra middelen komen, zal ik proberen het fundamentele onderzoek te stimuleren. Maar ook in dit geval sta ik met beide handen gebonden. Ik zou zeggen: Kamer, wacht op de begroting 2001 en u zult zien wat de resultaten zijn.

De algemene beraadslaging wordt gesloten.

De **voorzitter**: Ik stel voor, morgen te stemmen.

Daartoe wordt besloten.

Aan de orde is de behandeling van:
- **het wetsvoorstel Wijziging van de Wet overheidspersoneel onder de werknemersverzekeringen in verband met het in artikel 90 van die wet opnemen van de mogelijkheid om bij algemene maatregel van bestuur met terugwerkende kracht tot en met 1 januari 1998 een andere bestemming te bepalen voor de gehele of gedeeltelijke opbrengst van de heffing van premies ingevolge de Werkloosheidswet over uitkeringen van overheidswerknemers en gewezen overheidswerknemers op grond van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering (27056).**

De algemene beraadslaging wordt geopend.

□

Mevrouw **Duijkers** (PvdA): Mevrouw de voorzitter! Hedenmiddag spreek ik niet alleen namens de PvdA-fractie, maar ook namens de fractie van D66.

De normalisering van arbeidsvoorwaarden van ambtenaren is al enige jaren onderwerp van discussie in de Kamer. De overheidswerknemers onderbrengen bij de werknemersverzekeringen die in de markt gelden is een van de onderwerpen. Het principebesluit is eerder genomen en de WAO is dan ook met ingang van 1 januari 1998 ingevoerd. Voor de WW en de ZW ligt het anders. Dit vraagstuk bleek gecompliceerder. Invoering ervan is te voorzien per 1 januari 2001.

De fracties zullen deze week hun schriftelijke inbreng leveren op het

Duijkers

regeringsvoorstel. Het voorliggende wetsvoorstel heeft betrekking op de wijziging van artikel 90 van de OOW. De regering wil de mogelijkheid realiseren om de WW-premie over WAO-uitkeringen die de overheids-werkgevers zelf opbrengen tijdelijk anders te besteden. Tegelijkertijd wordt voorgesteld voor de periode van 24 maanden de gereserveerde middelen te gebruiken voor de financiering van de invoering van WW en ZW voor overheids-werknemers.

Wij staan positief tegenover het wetsvoorstel om de invoeringskosten van de OOW-operatie via verminderde teruggave te organiseren. Wel blijven wij kritisch over de terugwerkende kracht. Wij hebben begrip voor de juridische bezwaren van de Raad van State. Daar staat tegenover dat de handelwijze van het kabinet, het besteden van de gereserveerde premies op de voorgestelde wijze, een groot aantal praktische voordelen heeft. Gelet op de inhoud van beide argumenten doet zich de vraag voor of de wijze waarop het kabinet de overheidswerknemers heeft geïnformeerd zich verhoudt tot het moment waarop het kabinetsbesluit is gevallen om de financiering volgens de voorgestelde wijze te organiseren.

Door mij en door mevrouw Schimmel van D66 is een amendement ingediend, waarin wordt geregeld dat de terugwerkende kracht ingaat per 1 januari 1999. Hierbij spelen twee factoren een rol, namelijk het gegeven dat het kabinet pas in februari 1999 heeft besloten een andere bestemming te geven aan te restitueren premies over 1998 en dat de afgedragen premiegelden door de overheidswerkgevers pas in het jaar dat zij zijn opgebracht worden verrekend.

Over de financiële consequenties kan worden opgemerkt dat een jaartranche premies inclusief het bovenwettelijk deel 93 mln. kostte. De totale invoeringskosten worden door de USZO geraamd op 39,5 mln. voor de ZW en 75,5 mln. voor de WW en enkele PM-posten bij het WW-project. De regering heeft voor 1999 reeds f 90.935.924 voorgescho-ten. Door de voorgestelde fasering van de invoering van de WW voor oude en nieuwe gevallen is niet te voorzien dat er problemen zullen ontstaan.

Het kabinet stelt voor de maatregelen een tijdelijke duur van 24

maanden te geven. Die willen wij handhaven. Het kabinet stelt voor om de invulling van de andere tijdelijke besteding van de gereserveerde premies bij AMvB te regelen. Aanvankelijk hebben wij daartegen bezwaar gemaakt en voorgesteld een voorhangprocedure te gebruiken. In zijn antwoord handhaaft het kabinet de voorgestelde AMvB-procedure, doch meldt dat het bereid is voornemens van deze strekking voor overleg voor te leggen aan de Kamer. De PvdA en D66 kunnen instemmen met deze procedure.

Het LISV beheert de opbrengst van de premieheffing die sinds januari 1998 heeft plaatsgevonden. Dat is nu om en nabij 250 mln. Wat wordt er bedoeld met "beheren"? Wie heeft het rentevoordeel van de beheerde gelden?

De minister maakt melding van een studie naar de uitvoeringskosten. Volgens de ROP krijgen niet alleen de USZO maar ook overheids-werkgevers die momenteel zelf de wachtgeldregeling uitvoeren – bijvoorbeeld gemeenten en waterschappen – de uitvoeringskosten van die overgang vergoedt. Is het bekend wanneer deze studie klaar is en kunnen wij daarmee rekening houden bij de behandeling van de Wet OOW?

De **voorzitter**: Ik begrijp, mevrouw Duijkers, dat u vandaag jarig bent. Hartelijk gefeliciteerd!

Mevrouw **Duijkers** (PvdA): Dank u wel, voorzitter.

□

De heer **Mosterd** (CDA): De CDA-fractie vindt het redelijk dat de invoeringskosten voor de WW en de Ziektewet ten laste van de overheids-werkgevers gebracht worden. Uitgangspunt van de Wet OOW was om de situatie bij de overheid zoveel mogelijk marktconform te maken. Gelet op de keuze die de overheid maakt om niet deel te nemen aan het premiesysteem WW, past het in onze visie dat de overheidswerkgevers deze kosten gaan dragen.

Overigens vinden wij het vreemd nu te moeten beslissen over invoeringskosten, terwijl de Kamer nog niet besloten heeft over wat er exact wordt ingevoerd. Immers de aanpassingswet OOW is nog bij de Kamer in behandeling.

Als deze keuze gemaakt wordt, is het logisch dat een en ander zo efficiënt mogelijk plaatsvindt. Gebruik van de opbrengst van de WW-premies die geheven zijn over de WAO-uitkering van gewezen overheidspersoneel over 1998 en 1999, past daarin. Weliswaar is er sprake van een terugwerkende kracht, waar mijn fractie in principe niet vóór is. Als ik de minister goed begrepen heb, zijn de overheids-werkgevers echter voldoende geïnformeerd zodat er bij deze maatregel eigenlijk geen sprake is van een belastend karakter.

Veronderstel dat wij zouden zeggen: geen terugwerkende kracht, wat doen wij dan in wezen? Dan zijn wij eigenlijk bezig met het rond-pompen van geld: eerst teruggeven en vervolgens weer innen en dat laatste op een manier waarmee je niet gelukkig bent omdat het niet mogelijk is dat bij iedere overheids-werkgever op de juiste manier te doen. Kortom, daarom vinden wij hetgeen voorgesteld wordt eigenlijk wel redelijk.

In het amendement van mevrouw Duijkers wordt gesuggereerd dat de overheidswerkgevers beter voorbereid zullen zijn als het een jaar wordt opgeschoven. Is dat werkelijk zo? Die afweging moet gemaakt worden.

De regering heeft de overheids-werkgevers geïnformeerd. Kan de minister aangeven of hij daar grote tegenstand heeft ontmoet? Ikzelf heb niet het idee dat dit het geval is geweest.

De invoeringskosten kunnen gedekt worden uit de WW-premies van 1998 en 1999. Bovendien hebben wij goede nota genomen van de opmerking van de minister dat, wanneer het bedrag hoger wordt, hij terugkomt naar de Kamer.

Wij vragen ons wel af of overheidswerkgevers ook gecompenseerd worden voor extra uitvoeringskosten van hun bovenwettelijke WW-regeling in verband met dat traject. Kan het desbetreffende standpunt nader gemotiveerd worden? Dat de opbrengst van de WW-premies nu ingezet gaat worden om de invoeringskosten voor WW en Ziektewet te gaan betalen, lijkt ons een te motiveren gang van zaken. Het lijkt ons echter wat minder logisch als deze gebruikt wordt voor WW-premies voor extra uitvoeringskosten voor het bovenwettelijk deel.

De minister moet een en ander invoeren per 1 januari 2001. Zijn

Mosterd

ambtsvoorganger heeft eens tegen mij gezegd dat invoering alleen zal plaatsvinden als men ervan overtuigd is dat dit goed gebeurt. Het is nu juni 2000. In de aanpassingswet is een fasering opgenomen. Heeft de minister op dit moment de beslissing genomen om de invoering per 1 januari 2001 te doen plaatsvinden, omdat hij ervan overtuigd is dat dit verantwoord is? Of heeft hij die overtuiging op dit moment nog niet en komt hij daarop terug? In het eerste geval horen wij dat graag van hem. Wordt in het laatste geval de tijd zo langzamerhand niet te kort om nog bepaalde besluiten te nemen? Wat is de uiterste datum waarop er volledige duidelijkheid moet zijn op basis van de rapportage van de regiegroep OOW? Met name de zorg voor een goede uitvoering, ook gezien alle andere wijzigingen op dit terrein, is voor ons heel belangrijk.

De heer **Schutte** (RPF/GPV): Voorzitter! Eerder deze middag spraken wij met de minister over een zeer inhoudelijke zaak waarbij zeer veel mensen zeer intensief betrokken waren, te weten de gevolgen van de ramp in Enschede. Wij hebben het nu over een zaak waarbij het misschien om veel geld gaat, maar toch vooral de techniek overheerst. De principiële discussie over dit onderwerp hebben wij al deels gevoerd bij de totstandkoming van de Wet overheidspersoneel onder de werknemersverzekeringen. Deels zal die discussie worden gevoerd bij het wetsvoorstel waarop wij deze week een inbreng kunnen leveren. Het gaat nu in feite alleen om een regeling voor een deel van de invoeringskosten.

Uit de schriftelijke behandeling valt op dat het niet alleen gaat om een heel praktische zaak, maar ook dat de discussie heel pragmatisch is, zeker van de kant van de regering. Ik wil kort stilstaan bij drie punten.

Het eerste punt betreft de haast met dit wetsvoorstel tegen de achtergrond van de geringe haast die eerder bestond. Op 15 juli 1999 is de Tweede Kamer ingelicht over de komst van dit wetsvoorstel. Het duurde tot 5 november voordat advies werd gevraagd aan de Raad van State en tot 28 maart van dit jaar voordat het wetsvoorstel hier kwam.

Hoe verhoudt het een zich tot het ander?

Het tweede punt betreft de terugwerkende kracht, waarover ook anderen hebben gesproken. Er zijn twee mogelijkheden, te weten terugwerkende kracht en een declaratiesysteem. Een regeling met terugwerkende kracht is voor premies, evenals voor belastingen, een principieel niet juiste of gewenste methode. Hier wordt een afweging gemaakt tegenover een declaratiesysteem. Op zichzelf is dit een juistere methode en ook een juistere wijze van toerekening. Alleen hebben de argumenten van de minister tegen dit systeem een sterk praktisch en ook pragmatisch karakter: het zal heel moeilijk uitvoerbaar zijn. Voor individuele burgers zouden wij dit nooit voorstellen. Het gaat nu evenwel om medeoverheden. Waarom kan voor medeoverheden wel wat wij voor individuele burgers niet zouden doen? Wil de minister nader ingaan op dit punt?

Mijn laatste punt betreft de vraag of een voorhangprocedure gewenst is. Deze vraag is in de schriftelijke voorbereiding aan de orde geweest. Ik ben geen bewonderaar van het instituut voorhangprocedure. Ik probeer het dualisme zoveel mogelijk in ere te houden, al lukt dat niet altijd. Het lijkt mij goed dat wij nu niet voor dit instrument kiezen. Mocht een extra budget nodig zijn – voor mij staat dat nog steeds niet vast – dan is het nog vroeg genoeg om te beoordelen of de voorstellen van de regering hierover adequaat zijn.

Minister **De Vries**: Mevrouw de voorzitter! De Kamer zal er begrip voor hebben dat ik mij in de beantwoording echt zal concentreren op de inbreng die vandaag geleverd is, omdat u nog een heel zware agenda heeft en de zaak in de schriftelijke voorbereiding zorgvuldig is uitgespit.

Wij streven nog steeds naar een invoeringsdatum per 1 januari 2001. Ik geef iedereen gelijk die zegt dat het wel verantwoord moet zijn. Net als bij de invoering van de nieuwe WAO zullen wij het oordeel van het LISV daarover vragen. Dat instituut zal eind dit jaar een beoordeling geven.

De heer Mosterd heeft een prealabele vraag gesteld. Waarom gaat dit wetsvoorstel vooraf aan de discussie die nog komt? Toen ik met het wetsvoorstel geconfronteerd werd, kwam die vraag ook bij mij op. Ik heb kennisgenomen van de uitgebreide voorbereiding die heeft plaatsgevonden en meen dat er geen bezwaar tegen behandeling vandaag is. Er is een zeer breed draagvlak in de Kamer voor het echte wetsvoorstel. Mocht dat anders zijn, dan zullen wij mogelijkheden vinden om datgene waarover wij vandaag beslissen, eventueel terug te draaien. Met het oog op de invoeringskosten is het wel gewenst om de middelen daarvoor te bestemmen. De tijd dringt namelijk een beetje. De financiering is nogal omvangrijk.

De sprekers die gezegd hebben dat het gaat om een pragmatische keuze, hebben gelijk. Het was natuurlijk mogelijk geweest om met een declaratiemethodiek te werken, maar de overheidswerkgevers zouden daar niets mee opschieten. Het is alleen maar een ingewikkelde manier om geld rond te pompen. Nu kunnen de totale kosten uit één financieringsbron komen. Wij denken dat twee jaartranches voldoende zijn. Het geld is al in beheer bij het LISV. Alle overheidswerkgevers dragen naar evenredigheid bij.

Mevrouw Duijkers en mevrouw Schimmel hebben een amendement ingediend waarmee aansluiting wordt gezocht bij de opmerking van de Raad van State dat wij terughoudend moeten zijn met terugwerkende kracht. Ik heb dat niet zo zwaar willen nemen als het nu door de indieners van het amendement is genomen. Je moet op de hand wegen wanneer terugwerkende kracht echt bezwaarlijk is en wanneer niet. Aangezien het om een vrij technische operatie gaat die voor niemand enig nadelig gevolg heeft, zijn er naar mijn overtuiging geen bezwaren. Ik begrijp heel goed dat de indieners van het amendement de gedachte ook in dit wetsvoorstel willen onderstrepen. Zij komen met een juridisch-pragmatische oplossing. Zij willen het voorjaar van 1999 als startmoment kiezen en een verschuiving van één jaar aanbrenge. In de praktijk roept dat volgens mij geen bezwaren op. Ik heb derhalve niet de neiging om het amendement te ontraden. In de praktijk zal het niet zo verschrikkelijk veel uitmaken. Uiteindelijk zullen de

De Vries

overheidswerkgevers datgene wat nu voor hen gereserveerd is, wel weer moeten terugkrijgen.

Wat gebeurt er met het geld dat bij het LISV ligt? Wie beheert die 250 mln. en wie heeft voordeel bij de rente? Bij de omvang van dit soort bedragen is dat natuurlijk een relevante vraag. Er zijn regels van geïntegreerd middelenbeheer en volgens die regels zijn de premiegelden op een rekening bij Financiën geplaatst, niet op een aparte rekening maar op de rekening van het WAO-fonds (het AOF). Over de positieve saldi van de sociale fondsen wordt rente vergoed. De premiegelden zijn ook verwerkt in het saldo van het AOF. Ook over de premiegelden WW wordt dus rente vergoed. De bedoeling is dat de overheidswerkgevers de begunstigen zullen zijn van rentebaten over die premiegelden. De daarvoor noodzakelijke regelgeving zal worden meegenomen in een nota van wijziging op de voorgestelde aanpassingswet OOW op stuk nr. 27093.

De heer Mosterd vroeg nog of de overheidswerkgevers akkoord zijn met deze aanpak. Dat is zonder enige twijfel het geval, want ik denk dat iedereen dit een praktische, handige en goede oplossing vindt. Overigens onderstreep ik in het licht van zijn opmerking het verschil tussen de invoeringskosten, waar het hier om gaat, en de uitvoeringskosten, waar wij later over kunnen komen te spreken. Dat is ook van belang voor het wettelijk en het bovenwettelijk deel. De werkgevers worden niet structureel gecompenseerd voor de uitvoeringskosten, maar alleen eenmalig voor de invoeringskosten. Per dossier moet dan ook een splitsing plaatsvinden tussen wettelijk en bovenwettelijk.

Tegen de heer Schutte zeg ik nog dat ik niet alleen om principiële, maar ook om praktische redenen geen voorstander ben van al te veel voorhangprocedures. Als echter extra budget nodig zou zijn, dan kan ik hem verzekeren dat wij bij de Kamer terugkomen. Dat lijkt mij, zonder allerlei formaliteiten, de goede manier om in gemeen overleg tot besluitvorming te komen.

De algemene beraadslaging wordt gesloten.

De **voorzitter**: Ik stel voor, morgen te stemmen.

Daartoe wordt besloten.

Aan de orde is de behandeling van:

- het wetsvoorstel Wijziging van de begroting van de uitgaven en de ontvangsten van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (VII) voor het jaar 2000 (wijziging samenhangende met de Voorjaarsnota) (27125).

De algemene beraadslaging wordt geopend.

Mevrouw **Van der Hoeven** (CDA): Mevrouw de voorzitter! Wij behandelen nu de suppletore begroting van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties. Dit is een van de twee wijzigingsmomenten die wij in het jaar hebben om iets te veranderen in de begroting. Het andere is in het najaar. Wij moeten nu bekijken wat er op dit moment zou kunnen worden gewijzigd en waar het zich voor leent. Wij hebben een debat gevoerd over minder uitgaven in de toekomst en inkomstenmeevallers die op dit moment eigenlijk al binnen beginnen te komen. Wij hebben ook gekeken naar de ambities die het kabinet – en wij ook – heeft ten aanzien van de veiligheid.

Ik wil met dat laatste punt beginnen, want daarvoor hebben wij ook een amendement ingediend. Als je kijkt naar wat er op ons af gaat komen, bij de politie, als je ziet wat er in de convenanten is afgesproken, als je ziet dat het natuurlijke verloop binnen de politie, omdat men ouder wordt en de dienst uitgaat, tot 2005 ertoe leidt dat wij veel vacatures zullen krijgen, als je ook ziet dat de ambitie van de minister is om behoorlijk wat meer blauw op straat te krijgen, dan moet er echt iets gebeuren op het punt van het politieonderwijs. Dat is ook de reden dat wij op dat punt een amendement hebben ingediend. De inspanningen moeten er komen als het gaat om het politieonderwijs om de ambities die wij hebben, namelijk om te komen tot een uitbreiding van de politiesterkte, waar te kunnen maken. Er moet dus iets aan het politieonderwijs worden gedaan. Dat betekent dat op een aantal punten incidentele investeringen nodig zijn, bijvoorbeeld op het terrein van

informatie- en communicatietechnologie, van huisvesting, maar ook van onderwijs op afstand en van beroepsvaardigheidstraining. Het gaat dan om het maken van de materialen die nodig zijn om het onderwijs op dat punt meer bij de tijd te brengen en uit te breiden. Dat is de reden dat wij een amendement hebben ingediend om de bijdrage aan het LSOP met 50 mln. te verhogen. Wij halen dat geld uit de inkomstenmeevallers van het jaar 2000.

De Kamer heeft in 1998 de motie-Wagenaar aangenomen. Die motie handelde over de financiële versterking van het project versterking brandweer en geneeskundige hulpverlening bij ongevallen en rampen. Meer dan een keer is gevraagd om hier geld bij te doen. Dat heeft niet alleen het CDA gedaan, maar dat is Kamerbreed gebeurd. Mevrouw Wagenaar en ik hebben daar zojuist nog even overleg gehad. Wij verwachten echt van de minister een voorstel bij de Miljoenennota. Dat moet ook kunnen. Dat is de reden dat wij daar op dit moment geen amendement over indienen. Wij verwachten namelijk dat hij die motie uitvoert en wel in september bij de Miljoenennota.

Er is nog een aantal andere amendementen ingediend. Ik zal afwachten wat daarover gezegd wordt in de bijdragen van de collega's. Als er echter iets gedekt moet worden uit de extra FES-gelden of uit minder uitgaven, kunnen wij daar helaas niet mee instemmen, omdat wij vinden dat die dekking niet past binnen het uitgavenkader en het investeringskader, zoals de CDA-fractie die hier heeft neergezet. Daarom kunnen wij niet meegaan met dat soort amendementen, hoe sympathiek wij ook tegenover de inhoud daarvan staan. Ik doel hierbij bijvoorbeeld op het project huisvesting onderwijs, waarover de heer Rabbæ een amendement heeft ingediend. Ik vind ook dat dat probleem moet worden opgelost, maar ik vind dat de dekking een andere had moeten zijn. Misschien kan hij daar nog iets over vertellen.

De heer **Rabbæ** (GroenLinks): Voorzitter! De huisvesting van het onderwijs is de afgelopen tijd redelijk verbeterd, maar hier en daar is zij